

vi fik til Trods for, at de paastod, at de allerede den Gang kunde se — hvad jeg betvivler —, at det vilde gaa anderledes, til Trods derfor fik vi Forslag, der alle sammen betød Fordyrelse af Kornlovens Bestemmelser. Eller hvis det kunde hævdes, at jeg ud fra disse Forudsætninger havde sagt Nej til Forslag om at fremskaffe en billigere Kornlov, saa kunde man sige, at det betød noget for Statskassen. Tværtimod indbød jeg jo til at fremsætte Forslag om en Billiggørelse af Kornloven; men der fremkom ikke et eneste Forslag i saa Henseende, og navnlig gik alle de Forslag, der fremkom fra Oppositionens Side, uden Undtagelse ud paa at gøre Kornloven dyrere. Det forekommer mig, at man kan ikke i Længden forene disse to Stillinger, at naar der tales om Finanslovsforslaget, optræder man med alvorsfuldt bekymrede Miner paa Statskassens Vegne, og hver Gang der skal afgøres noget i saa Henseende, overbyder man og overbyder man og driver ude i Befolkningen en Agitation uden Ansvarsbevidsthed, en Agitation, der skal hidse Folk op til at tro, at det er det alvorligste og vigtigste Spørgsmaal i Landet, om Rugbrødet kommer til at koste 10 eller 20 Ø. mere. Jeg haaber, at det ærede Medlem, der i Dag har talt om Kornlovens Betydning — og jeg indrømmer, at den er meget stor — overfor sit Parti vil medvirke til, at den Ansvarsfølelse, der skal danne Grundlaget for at naa til en Afvikling, ogsaa maa komme frem indenfor hans eget Parti.

Det ærede Medlem betegnede mig som en daarlig Raadgiver. Jeg skal tillade mig at sige, hvad jeg i saa Henseende vil tilraade. Jeg vil tilraade, at denne Kornlov bliver den sidste, og at vi afvikler den; men jeg vil endvidere tillade mig at henstille til det ærede Medlem, at han ogsaa støtter disse Bestræbelser, navnlig indenfor sit eget Parti støtter Bestræbelser, der gaar ud paa, at vi kan komme bort fra den Understøttelseslovgivning, som vi var saa dybt inde i, at det var en Nødvendighed at tage dette Aars Kornlov med, men tilrettelægge den saaledes, at den kunde blive en Afviklingslov.

Finansministeren (N. Neergaard):
Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Bran-

des) vilde til min Forbavselse hævde, at det, han havde sagt her ved Udgangen af Rigsdagsperioden i Fjor, var slaaet fuldkommen til. Hvad var det da, det ærede Medlem sagde? Han skønnede, at Finansaaaret vilde give et Overskud paa ca. 31 Mill. Kr. — det gav et Overskud, saa vidt jeg erindrer, paa ca. 3 Mill. Kr. Jeg har sagt saa ofte til det ærede Medlem, at jeg bebrejder ham det aldeles ikke, thi det er umuligt, selv om man kommer endnu nærmere hen mod Finansaarets Slutning, paa Grund af den Maade, Statsbogholderiet føres — dette indeholder heller ikke nogen Anke mod Statsbogholderiet —, at fælde et blot nogenlunde nøjagtigt og paalideligt Skøn. Det ærede Medlem sagde en Ting, som det er mig ufatteligt, at nogen Finansminister kan sige, den Gang han skønnede, at det vilde give et Overskud paa 31 Mill. Kr. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at paa en Million nær eller saa kunde han naturligvis ikke sige det, men ellers skulde det nok holde Stik. Det er det, jeg bebrejder det ærede Medlem, at han har saa lidt Forstaaelse af Forholdene, at han kan komme med en saadan Betragtning, at han ikke ved, hvor umuligt det er paa et Tidspunkt, hvor han kun kender Indtægtsbeløbet for de 11 Maaneder af Finansaaaret, at gøre Overslag paa en Million nær eller saa. Selv da jeg noget senere hen i Landstinget i Anledning af det ærede Medlems Skøn havde bedt Statsbogholderiet om at korrigere dette Skøn efter de da foreliggende Erfaringer, selv da var dette senere Skøn urigtigt. Det fjernede sig ikke saa meget som det ærede Medlems Skøn fra Virkeligheden, men det fjernede sig dog betydeligt fra det, idet det anslog et Underskud paa ca. 17 Mill. Kr. For saa vidt er der ikke noget at sige dertil; der er ikke noget at bebrejde Statsbogholderiet, endnu mindre noget at bebrejde den Finansminister, som gaar ud fra, at han kan forelægge den Slags Tal, indtil Erfaringerne har bevist det modsatte. Men da nu Erfaringerne har vist, at det ikke er muligt paa Grundlag af disse i Utide foretagne Oplysninger at forelægge Rigsdagen noget, der virkelig er solidt og holdbart, saa forekommer det mig ogsaa, at det er paa Tide at holde